

מיזם זכרון משפחתי

שיח משפחתי

שם הסיפור: סידור התחמושת

שם המספרת: עטרה אנגל

מקורות העשרה

נקודות לשיח

המה ינחמוני / הרב מנחם אופן

"מנדל" מתכופף יעקב פרנקל לעברי בגומעי מקערת המרק הדלילה. " מנדל, מחר יום כיפור. "

" אהה. " אני מהנהן בראשי.
יעקב מתיישב לצידי אווז בקעריתו, " הממונה היהודי הציע לי שנקיים מניין לתפילת יו"כ.
בבלגאן השורר עכשיו לא ישימו לב מי עובד ומי לא. נישאר בצריף ונתפלל. עשרה אנשים, מניין. אולי תהא שעת רחמים, האנגלים מתקרבים. " עשרה אנשים התאספנו.
בוקר יום הכיפורים, יום הכיפורים השישי מאז פרצה המלחמה. אנחנו לא יוצאים למפקד. נשארים בצריף ומחכים. המחנה מתרוקן, דממה שוררת סביב. אנחנו קמים לצאת אל צריף המפגש.
" צאו ורוצו מהר. " מורה לנו יעקב, " שלא יראו אתכם. "

לוחצים על ידית דלת הצריף מוכנים למרוצה, נרגשים, מייחלים לתפילה. אני לא יודע למה לייחל. רוצה להתפלל. איזו מין תפילה? להאמין שתתקבל לפניך? – כבר ראינו כמה סכנה טמונה באמונה. לדעת שלא תתקבל? ולשם מה? מאפק את נפשי שלא תסעיר אותה התפילה יתר על המידה ורוצה- רוצים ומייחלים כולנו לשוב ולהתכנס תחת תחושת הא-ל הגיבור והנורא.

חלום אחד באושוויץ / יצחק כהן

המשאיות חזרו לבסוף. איש לא היה עליהם. רק בגדים מוטלים בערבוביה.

" היכן הם? " רשף קולו של ד"ר אפשטיין, " היכן הם? עשר משאיות, אלפי אנשים, איפה הם כולם? האדמה בלעה אותם? " ולפתע הוא משך את חיים אליו, אימץ אותו אל גופו בחוזקה ודמעות זלגו מעיניו.
" בני, בני שלי, " פרץ ממנו הבכי בקול רם ונורא, " את הבן שלי הרגו שם. את ההורים שלכם הרגו שם. נותרנו לבד. " רגליי כרעו על האדמה הלחה. אצבעות ידיי שרטו בה.....

ואני רציתי לשלוח לשם גם את חיים. ד"ר אפשטיין כרע לצדי. "קום, " אמר לי. חיים עמד ופניו לבנות. מעיניו של אברהם זלגו דמעות ללא מעצור. ד"ר אפשטיין שם את המכוש בידי, ידו שנסגרה על ידי הקפואה הייתה חמה ואיתנה. נקישות המכושים הדהדו שוב באוויר אחידות וקצובות. לו הייתי יודע, הייתי לכל הפחות נושק להם לפרידה. מחבק אותם. לו הייתי יודע, הייתי הולך עמם. כשד"ר אפשטיין הורה לנו לעצור את העבודה ולרדת אל אחת החפירות, החשכה עוד לא ירדה, אך איש מהגרמנים לא עמד בקרבת מקום. "נתפלל, " אמר, " זה זמן מנחה. "

מעטים היינו. מעלינו המשיכו האסירים האחרים לעבוד. קול התפילה רחש בחפירה. לא התפללנו איש איש לעצמו בדממה, ואיש מאיתנו לא נשא קולו כשליח ציבור להנחות את כולם. כאחד התפללנו, בקול מלחש. כאחד אמרנו כולנו קדיש. וכאחד ענינו עליו.

1. כיצד המושג אמונה תמימה בקב"ה בא לידי ביטוי בסיפור שלפניך?
2. האם אתה מכיר מקרים דומים של אמונה תמימה בקב"ה שבאים לידי ביטוי בחיך ובחיי הסובבים לך? תן דוגמאות.

בקשה ומשימה

1. צלמו את השיח המשפחתי או חלק ממנו (סרטון או סטילס) ושתפו אותנו ע"מ לשתף זאת לפייסבוק שלנו .
2. צלמו סרטון (בן 3-5 דקות) המתאים לימים שבין יום השואה ויום העצמאות. בו תעלו סיפור משפחתי קצר הקשור לתקופת הגלות, השואה, העלייה, הקליטה. של כל תפוצות ישראל. אנו נעלה את מקבץ הסיפורים לפייסבוק ולאחר הבית כך שיעמדו לרשות הציבור.

את התמונות והסרטונים שלחו בבקשה לווטצפ 0524700906